

Suy nghĩ của em về sự tha thứ

Author : vanmau

Suy nghĩ của em về sự tha thứ - Bài làm 1

Trong cuộc sống có rất nhiều những chuẩn mực đạo đức đáng quý mà con người chúng ta luôn luôn theo đuổi lấy nó, bởi đó chính là mục tiêu sống của mỗi người, trong đó lòng vị tha luôn tha thứ cho người khác, nhân hậu luôn thấu hiểu và quan tâm chia sẻ cùng người khác là muốn quà vô giá và giá trị dành cho mỗi con người.

Tha thứ là một phẩm chất vô cùng đáng quý của mỗi con người đó là sự vị tha, sự tha thứ và lòng nhiệt tình giúp đỡ người khác, tình cảm của con người dành cho nhau đã mang lại những tình cảm thiêng liêng và có giá trị nhất, những tình cảm đó chân thành và da diết, tha thứ là luôn biết bỏ qua cho người khác những sai lầm mà họ đã gây ra, cần phải có trái tim nhân hậu, sự cảm thông sâu sắc dành cho con người xung quanh mình đó mới là một con người biết sống đúng với giá trị và niềm tin trong cuộc sống mà mọi người ban tặng cho mỗi chúng ta. Giá trị to lớn để lại cho mỗi chúng ta là biết giữ gìn trân trọng những giá trị và niềm tin của mỗi người, những tình cảm đó thật sâu sắc và mang lại những ý nghĩa giá trị và niềm tin yêu mạnh mẽ nhất đối với con người.

Tha thứ là món quà quý giá mà con người dành tặng cho con người nó không chỉ đem lại những điều tuyệt vời nhất cho họ, mà còn giúp cho tâm hồn của họ được mở rộng nhiều hơn, trái tim nhân hậu nồng cháy sẽ luôn luôn xuất hiện. Trong những tình cảm chân thành và trái tim biết yêu thương con người sẽ làm được những điều giá trị và tuyệt vời nhất, có được sự ngọt ngào, tình yêu thương vô bờ bến và những trái tim biết chứa chan những lời yêu thương sâu lắng. Ai ai cũng luôn luôn mong muốn mình có trái tim bao dung và vị tha hơn, nhưng để làm được điều đó họ cần phải rèn luyện nó mỗi ngày trao tặng những ý nghĩa to lớn và thực sự có ý nghĩa mà cuộc sống đã đem tặng cho mỗi người.

Tình yêu thương đó rất bao dung và nó thể hiện được những tình cảm ngọt ngào, chân thành và da diết nhất mà con người đem lại cho nhau, giá trị của nó không chỉ dừng lại ở việc con người sẽ ngày càng rèn luyện bản thân mình nhiều hơn, mà còn có ý nghĩa giáo dục lòng người sâu sắc, trong trái tim của mỗi người tình yêu thương đó luôn luôn được cải thiện và nó sẽ trở nên hoàn hảo, lòng tha thứ bao dung cho người khác đây là một cử chỉ cao đẹp và nó bồi dưỡng tấm lòng biết bao dung độ lượng, người nào biết tha thứ cho người khác và luôn luôn biết lắng nghe thì họ sẽ là những con người có trái tim nhân hậu và được nhiều người yêu quý và đặc niềm tin vào nhất, trong cuộc đời của mỗi người giá trị của nó không chỉ để lại những điều tuyệt vời mà còn để lại những niềm tin yêu sâu sắc cho con người xung quanh chúng ta.

Mỗi ngày chúng ta học hỏi và rèn luyện đạo đức, luôn luôn biết cải tạo bản thân mình ngày càng nhiều hơn, điều đó có ý nghĩa vô cùng to lớn, nó không chỉ đem lại những giá trị to lớn mà còn làm cho chúng ta có tấm lòng yêu yêu thương và vị th, biết tha thứ cho con người.

Những hành động tuy nhỏ nhưng nó lại mang ý nghĩa to lớn, để mỗi cn người luôn luôn biết

cải tạo lại bản thân mình nhiều hơn, làm những điều có ý nghĩa thì cuộc đời của họ sẽ được mở rộng ra nhiều khía cạnh và nó có ý nghĩa vô cùng to lớn để lại cho mỗi người.

Những điều mà chúng ta làm luôn luôn để lại những giá trị to lớn nhất, bởi lẽ cuộc sống của chúng ta luôn chứa đựng những điều giá trị và ý nghĩa và giá trị nhất, bản thân mỗi con người chúng ta cần phải luôn luôn cố gắng và rèn luyện kiên trì những điều đó trong bản thân mình, có như vậy cuộc sống của chúng ta mới có nhiều ý nghĩa và giá trị hơn. Khi chúng ta làm những điều có giá trị và ban tặng cho người khác nhiều niềm tin về mình thì là lúc chúng ta làm nên được những điều mang lại những giá trị to lớn và vô cùng có ý nghĩa, mỗi người chúng ta hôm nay phải làm được những điều đó và có như vậy cuộc đời của chúng ta mới cảm thấy được yêu thương và có chứa tràn tình người bao la chứa đựng trong đó.

Mỗi ngày chúng ta nên học cách tha thứ cho người khác bởi giá trị mà cuộc sống đem lại cho chúng ta vô cùng lớn và nó có thể ảnh hưởng rất sâu sắc đến niềm tin yêu mà con người dành cho mình, chúng ta nên biết trân trọng và quý giá với tình cảm đó, có như vậy là chúng ta đã làm được rất nhiều những điều tốt đẹp và trao tặng cho người khác rất nhiều món quà có ý nghĩa hơn cả những thứ về mặt giá trị vật chất.

Suy nghĩ của em về sự tha thứ - Bài làm 2

Trong tất cả các biến cố lớn trong cuộc đời của cố Giáo hoàng John Paul II ít có biến cố nào có thể sánh được với 21 phút mà Ngài đã trải qua trong bốn bức tường sơn trắng của nhà tù Rebibia ở Rome. Sau Lễ Giáng sinh năm 1983 được ít lâu, Ngài đến thăm Mehmet Ali Ağa, người đàn ông mà 30 tháng trước đó đã bắn vào Ngài trên quảng trường St. Peter, lúc ấy đang bị giam trong nhà tù này. Ngài đến thăm Ağa với một bông hồng trắng và một thứ khác rất đặc biệt: sự tha thứ của Ngài.

Bạn phải có đức kiên nhẫn vô song mới có thể tha thứ cho một tên sát nhân. Có bao nhiêu người trong chúng ta sẵn lòng tha thứ cho một người đã phản bội mình, một người bạn cùng học hay ghen ghét hay đơn giản là một người bán hàng đã bắt chúng ta chờ đợi quá lâu?

Không tha thứ mới là bản chất của nhân loại. Nhưng thật kì lạ, chính sự không tha thứ lại làm tâm ta tan nát. Tha thứ hay không tha thứ là chủ đề nóng hổi của ngành tâm lí học ngày nay. Nếu năm 1997 chỉ mới có 58 bài thảo luận về vấn đề này thì đến nay đã có tới trên 1.200 bài. Ngay cả một Viện có tên: "A Campaign for Forgiveness Research", năm ngoái đã đài thọ cho một hội thảo quốc tế về chủ đề: "Đàn ông và đàn bà tha thứ khác nhau ra sao?"

Tiến sĩ Dean Ornish, một chuyên gia lừng danh trong việc hướng dẫn cách sống cho người dân Mỹ, xem tha thứ như là "đậu lành của linh hồn", một đối nghịch với "thịt đỏ của lòng oán hận và sự trả thù". Ông còn có một câu nói cực hay và đầy ý nghĩa sâu lắng: "Trong một chùng mực nào đó, điều ích kỉ nhất mà bạn có thể làm cho bản thân mình là hãy tha thứ cho kẻ khác".

Các nghiên cứu cho thấy tha thứ có tác dụng hai mặt. Thứ nhất nó làm giảm "tình trạng thể chất xấu" của trạng thái không tha thứ, một pha trộn của cay đắng, tức giận, thù địch, oán ghét, bức bối và sợ hãi (nỗi sợ làm tổn thương hay bị làm nhục trở lại). Hậu quả thân xác

của các trạng thái này rất rõ: huyết áp tăng, các hormone bị xáo trộn, có thể đưa đến các bệnh tim mạch, hệ miễn dịch suy yếu và cũng có thể làm ảnh hưởng đến não bộ và trí nhớ. Evertt Worthington, Giám đốc điều hành Viện “A Campaign for Forgiveness Research”, tuyên bố: “Cứ lần nào bạn thấy mình không tha thứ được cho ai đó, là bạn có đầy đủ khả năng có vấn đề về sức khỏe ngay”. Tác dụng thứ nhì của lòng quảng đại rất tế nhị. Các khảo sát cho thấy người sống chan hòa, vị tha với bạn bè, hàng xóm hay người thân gia đình thường cho thấy có sức khỏe tràn trề hơn kẻ cứ ru rú cô đơn, không muốn tiếp xúc với ai. Kẻ nào hay ngằn ngừ, hoặc có ý coi khinh người khác sẽ “lỡ nhiều dịp làm quen thú vị với tha nhân”. Charlotte Vanoyen Wivliet, Giáo sư tại Đại Học Hope ở Holland, Michigan, cho biết tha thứ nên được hiểu là một nét của cá tính cá nhân, một thái độ sống hơn là “phản ứng trong một tình huống bị sỉ nhục đặc biệt nào đó”.

Thật ra tha thứ rất rắc rối, không đơn giản như bạn tưởng đâu. Worthington nói có hai loại tha thứ, thứ nhất là “quyết định tha thứ”, một sức mạnh nội tâm muốn làm lành với kẻ thù và “xúc động tha thứ”, một trạng thái chấp nhận thật sự bên trong. Tha thứ không có nghĩa là bỏ qua sự công bằng hay phải “làm lành với thằng tưởng mà chúng ta hoàn toàn có lí khi khinh bỉ hẳn”. Nóng giận là thể gian thường tình, nhưng làm sao đừng biến nóng giận thành thói quen thường xuyên và thường trực thì mệt tim lắm. Tiến sĩ Ornish nói: “Khi tôi nói về sự tha thứ, tôi có ý bảo với bạn “thôi bỏ qua đi cho khỏe”. Bạn có thể không tha thứ thật, không làm lành thật, nhưng tại sao bạn lại không cho “cái bực bội của riêng bạn “tuôn ra cho rồi?”.

Suy nghĩ của em về sự khoan dung tha thứ - Bài làm 3

Trong cuộc sống, không ai là hoàn hảo. Ai cũng mang trong mình những yếu đuối rất con người. Và vì thế ai cũng cần được khoan dung...

Khoan dung là một phẩm chất đáng trân trọng của con người. Khoan dung là biết tha thứ, bỏ qua cho những sai lầm thiếu sót của người khác; là biết chấp nhận những yếu đuối sai phạm của người khác và giúp họ đứng lên sau vấp ngã. Khoan dung, còn nghĩa là tự tha thứ cho chính mình...

Khoan dung - ấy là khi bạn bỏ qua cho người lạ vừa vô tình dẫm lên chân bạn trên xe buýt.
Khoan dung - ấy là khi tôi chân thành đón nhận lời xin lỗi của người bạn vừa khiến tôi buồn.
Khoan dung - là khi người mẹ giang rộng vòng tay ôm lấy đứa con trai sau những chuỗi ngày lang thang, nay đã ân hận trở về. Khoan dung, nhiều cách biểu hiện, chung một trái tim: Nhân ái!!!

Vậy... tại sao phải khoan dung?

Trước hết, khoan dung là sự hiểu biết của một nhân cách cao đẹp, thể hiện một tâm hồn rộng mở, giàu lòng yêu thương. Bởi, chỉ khi biết mở rộng tấm lòng, chỉ khi tình yêu được nhân ái hoá, con người ta mới có thể quên đi những thiệt hại, những tổn thất của mình mà tha thứ cho người khác. Hãy xem cách dân tộc Việt Nam tha thứ cho kẻ thù xâm lược để thấy được truyền thống nhân đạo, nhân ái của ông cha ta đáng khâm phục đến nhường nào. Trong

Mã Kỳ, Phương Chính cấp cho 500 chiếc thuyền

Vương Thông, Mã Anh cấp cho hàng nghìn cỗ ngựa.

Trong "Tuyên ngôn độc lập" Bác đã khẳng định: "Tuy vậy, dân tộc Việt Nam trước sau vẫn giữ thái độ khoan hồng, nhân đạo với kẻ thù thất thế"...

Hẳn là khi viết lại những hành động khoan dung, nhân đạo ấy của dân tộc ta, các tác giả phải tự hào biết bao!

Không chỉ là biểu hiện của một tấm lòng nhân ái cao đẹp, lòng nhân ái đã thấm đượm tình người, khoan dung còn là phẩm chất của một con người biết mình biết ta. Không ai là không phạm sai lầm. Chính khi khoan dung với người khác là bạn đang chuẩn bị cho mình "một lối đi về"... Bởi cũng sẽ đến lượt bạn sa ngã, bạn phạm lỗi. Ai sẽ tha thứ cho bạn nếu bạn không từng biết tha thứ? Ai sẽ chấp nhận bạn nếu bạn từng không đoái hoài đến sự ăn năn hối lỗi của người khác? Và ai sẽ khoan dung với bạn nếu bạn chưa từng khoan dung với kẻ khác đây?

Vậy, không khoan dung với người khác là tàn nhẫn với chính mình...

Không những thế, bất cứ khi nào bạn khoan dung cho người khác là bạn đang rộng mở một đường về cho chính họ. Lòng khoan dung sẽ cảm hoá được lỗi lầm, là động lực thúc đẩy, khuyến khích họ nhận ra sai lầm và sửa chữa. Chỉ cần một ánh mắt thiện cảm thôi cũng đủ cho những người từng là tù nhân cảm thấy được đón nhận, sống có ý nghĩa hơn, chỉ cần một nụ cười khuyến khích cũng đủ để những thanh niên vừa ra trại thấy mình không bị bỏ rơi, lạc lõng..

Tôi cực kì lên án thái độ thờ ơ lạnh nhạt của một số thanh niên hiện nay. Đối với những người đã từng phạm sai lầm giờ đang mang trong mình căn bệnh thế kỷ, mòn mỏi sống trong sự ghẻ lạnh của không ít người. Chính sự thờ ơ, lạnh nhạt, chính lòng ích kỷ thiếu khoan dung ấy đang gián tiếp tiếp tay cho tội ác lan rộng. Như thế là đúng sao? Là văn minh, tiến bộ sao?

Những ánh mắt ghẻ lạnh ấy, những con người vô cảm ấy đang khiến xã hội này ngày càng thêm lạnh! Thiếu thốn tình cảm, thiếu thốn vị tha, lòng khoan dung,... tất cả sẽ chỉ còn là một xã hội vô tri, vô giác, lạnh lùng, vô cảm... Nhưng, vẫn còn đó những tấm lòng nhân ái, sống vì mọi người, biết tha thứ biết khoan dung góp phần xây dựng một xã hội tốt đẹp hơn, phát triển hơn, nhân ái hơn,...

Và chắc hẳn những người biết khoan dung đó sẽ luôn nhận được tình yêu thương, sự kính trọng của mọi người.

Khoan dung với người khác, rất cần thiết, nhưng chưa đủ! Tôi đau lòng khi không ít người tự dằn vặt mình, hành hạ tâm hồn và thể xác mình... vì họ cho rằng mình đã làm sai, mình không đáng được tha thứ. Đừng như thế. Biết nhận ra lỗi lầm là điều tốt, nhưng cứ sống mãi trong hoài niệm thế có tốt không? Tại sao không tự tha thứ và bắt đầu lại... một sự khởi đầu

mới tốt đẹp hơn...?

Tuy nhiên cần biết phân biệt giữa khoan dung và bao che. Thật đáng buồn khi nhiều người tiếp tay cho tội ác mà cứ nghĩ là khoan dung. Nhìn thấy người bạn thân quay cóp bài, một lần, hai lần, rồi ba lần... làm ngơ bỏ qua, hi vọng bạn tự biết sửa chữa. Khoan dung đây ư?

Xin nhắc lại, khoan dung là tha thứ chứ không là bao che.

Khoan dung - là chấp nhận những yếu đuối của người khác và giúp họ sửa chữa - không có nghĩa là tiếp tay cho họ. Mỗi người hãy học cách khoan dung với bản thân, với người khác bằng lòng nhân ái, bằng đức hi sinh. Không chỉ biết khoan dung, bên cạnh đó, việc giúp người khác (hay chính mình) nhận ra sai lầm, định hướng sửa chữa, cũng là điều rất quan trọng.

Vâng! Tôi cũng không phải là một người hoàn hảo. Bản thân tôi cũng từng mắc sai lầm... đó là khi tôi không học bài và bị điểm kém.... tôi đã vô tình khiến bố mẹ và thầy cô thất vọng... Là khi tôi trách nhảm đũa bạn... là khi tôi đã đứng dưng trước những ánh mắt thơ ngây cầu xin sự giúp đỡ của những em bé đánh giầy tội nghiệp...

Nhưng nhờ đó tôi cũng rút ra bài học cho bản thân mình... đó là khi nhìn thấy ánh mắt buồn của mẹ, tôi biết mình cần cố gắng. Là khi nhận được lời giải thích, cái ôm xiết chặt của nhỏ bạn, tôi biết mình cần suy nghĩ chín chắn hơn. Là khi tôi nhận được sự giúp đỡ của những em nhỏ đánh giầy nhật giúp tôi chiếc ví mà tôi đã vô ý đánh rơi, tôi biết mình cần rộng lượng... Sau những vấp ngã, tôi vẫn được đón nhận, được yêu thương.

Chính tình yêu, sự tha thứ của mọi người khiến tôi đứng lên sau những thất bại. Và tôi tin là lòng khoan dung có sức mạnh cảm hoá mãnh liệt...

Chính vì vậy, để cuộc sống tươi đẹp và giàu tình người hơn. Mỗi chúng ta hãy sống một cách chân thành, luôn bao dung và độ lượng với những người xung quanh. Khi đó, bạn sẽ cảm thấy cuộc sống thật đẹp và ý nghĩa.